

Στις άλλες σελίδες:

- ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ
- ΘΑΪΛΑΝΔΗ - ΚΙΝΑ
- ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ
- ΜΑΡΕΙΣΜΟΣ
- ΕΝΔΥΣΗ, ΥΠΟΔΥΣΗ
- ΜΑΘΗΤΕΣ

ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ

Οι "Αραβες ηγέτες που πήραν μέρος στη σύσκεψη της Ριάντ ανακοίνωσαν πως κατάληξαν σε συμφωνία για την κατάπαυση του πυρός στο Λίβανο. Ταυτόχρονα οι πρόεδροι της Συρίας και της Αιγύπτου αποκατέστησαν τις σχέσεις τους που είχαν διαταραχτεί από την έποχή της συμφωνίας Αιγύπτου - Ισραήλ για το Σινά

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

Βασική πρόνοια της συμφωνίας είναι η διεύρυνση των όρων εντολής της Αραβικής Ειρηνευτικής Δύναμης που στο εξής θα θρσκαεται υπό την διοίκηση του προέδρου του Λιβάνου κ. Σαρκίς. Αυτή η δύναμη θα προσπαθήσει:

- (α) Να διαχωρίσει τις αντίπαλες παρατάξεις.
- (β) Να επιβάλει την κατάπαυση του πυρός.
- (γ) Να εφαρμόσει τη συμφωνία του Καίρου του 1969 που απαγορεύει τη δια-

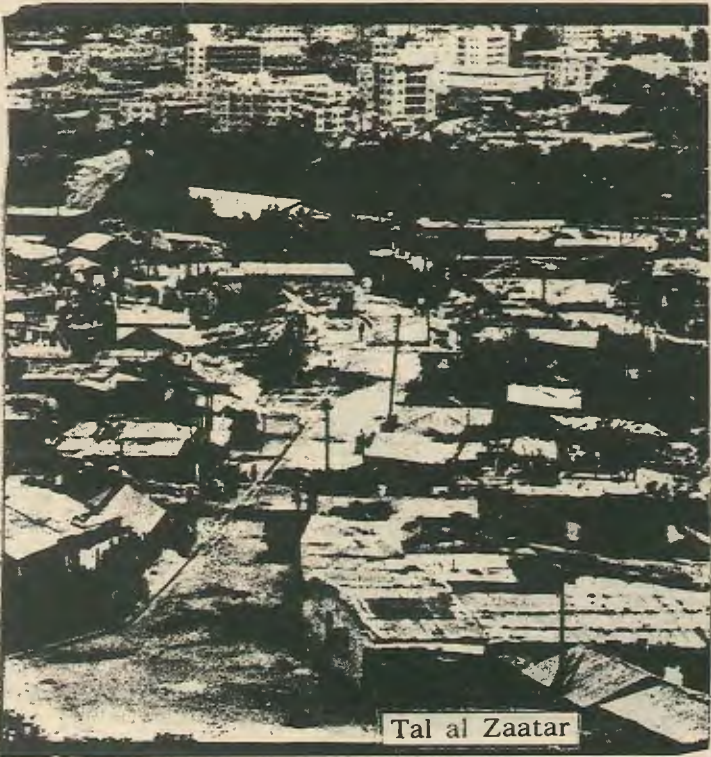
ένοπλες δυνάμεις» θρσκαονται στα χέρια των δεξιών του Λιβάνου. "Αν εφαρμοστεί θα σημαίνει και την παράδοση των άριστερών επαναστατών που με ήρωισμό στάθηκαν δίπλα στους Παλαιστίνιους αγωνιστές στον κοινό τους αγώνα.

"Όμως ο άφοπλισμός των άριστερών δεν είναι εύκολη υπόθεση. Είναι φανερό πως η συμφωνία της Ριάντ ήταν αποτέλεσμα ενός τραμερού εξασιαμού των Παλαιστίνιων και των άριστερών του Λιβάνου από τους Σύρους και τα άλλα αραβικά καθεστώτα. Ο

ριπέτεια στην οποία μπλέχτηκε. Η Ισραηλιτική ανάμειξη στο Λίβανο υπέρ των φαλαγγιτών έχει ήδη αρχίσει να προβληματίζει τις Αραβικές μάζες. Η μόνη ελπίδα για τα αντιδραστικά Αραβικά καθεστώτα ήταν η πλήρης συντριβή της Παλαιστινιακής Επανάστασης και της συμμαχίας τους με τους άριστερούς του Λιβάνου. Αυτό είναι κάτι που δεν μπόρεσαν ακόμα να κάμουν. Η Παλαιστινιακή Επανάσταση αποτελεί ακόμα τον σημαντικότερο καταλύτη των κοινωνικών εξελίξεων στον Αραβικό κόσμο.

Σύροι και Φαλαγγίτες σε έκκαθαριστική επιχείρηση.

Tal al Zaatar

κίνηση όπλων Παλαιστίνιων στο Λίβανο.

- (δ) Να εποπτεύσει τη συγχώνευση όπλων που ούθρσκαεται στα χέρια στρατιωτικών μονάδων εκτός από τις ταχτικές δυνάμεις του Λιβάνου.

Αυτή η τελευταία εντολή είναι και το κλειδί της συμφωνίας στη Ριάντ. Γιατί είναι γνωστό πως οι ταχτικές

Λίβανος είναι σήμερα ουσιαστικά διχοτομημένος και η αναγνώριση του Σαρκίς και των δεξιών σαν την νόμιμη εξουσία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στη λαϊκή θέληση. Η παράδοση του όπλισμού από τους επαναστάτες θα σημαίνει την εύκολη εξουδετέρωσή τους από την αντίδραση.

Για την επιβολή της «συγκέντρωσης του όπλισμού» θα χρειαστούν ακόμα πολλές άδισταχτες στρατιωτικές επιχειρήσεις. Το Συριακό καθεστώς δεν μπορεί να ξεμπλέξει τόσο εύκολα από την πε-

ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ: ΕΝΑ ΘΕΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Στη Βουλή έχει κατατεθεί ένα νομοσχέδιο, που ασχολείται με το καυτό θέμα της φοροδιαφυγής. Το νομοσχέδιο προνοεί για την παραχώρηση περισσότερων δικαιωμάτων στο Διευθυντή του Τμήματος Έσωτερικών Προσόδων σχετικά με τη λήψη πληροφοριών, που αφορούν τα εισοδήματα ατόμων καθώς και σχετικά με την εξέταση των λογιστικών βιβλίων. Το νομοσχέδιο προνοεί, επίσης, για μεγαλύτερες ποινές στους, με δόλο, αποφεύγον να πληρώνουν τους φόρους.

κατακρατούν τις αποκοπές των μισθών του προσωπικού τους, που αλλιώς θα πήγαιναν στο ταμείο των προσφύγων. Από την άλλη είναι σ' όλους γνωστό ότι οι εργαζόμενοι συνεισφέρουν 85% των εισφορών στο ταμείο των προσφύγων. Οι κεφαλαιοκράτες, έχοντας εξαγάγει τα κεφάλαια τους σε ασφαλή μέρη στο εξωτερικό (τόρα τους δι-

Σ' όλες τις κεφαλαιοκρατικές χώρες η φοροδιαφυγή είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Και η λεγόμενη προοδευτική φορολογία του εισοδήματος καταλήγει να σημαίνει δάρος στους ώμους των μιθσυντηρήτων γιατί οι επιχειρηματίες θρσκαουν πάντα τρόπο να διαφεύγουν τη φορολογία. (Π.χ. διατήρηση διπλών λογιστικών βιβλίων). Στην Κύπρο, η φοροδιαφυγή με τον ένα τρόπο ή τον άλλο έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και έχει γίνει θέμα καυτό ειδικά μετά την εισβολή.

παριστάνουν τις πληγείσες κι έτσι έχουν το δικαίωμα να

Δεν θα ξεχωρίσουμε εδώ την τυπική φοροδιαφυγή από γενικότερες μορφές φοροδιαφυγής. Ήδη πολλές εταιρείες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

σοσιαλιστική

εκφραση

αν δεν κινώ εγώ
αν δεν κινώ εσύ
αν δεν κινώ εμείς
πως θα γίνουμε
τα σταθια έρωτα

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Το καθεστώς του Ντενκτάς αντιμετωπίζει δυσκολίες. Είναι φανερό πως μόνο η καταπίεση των στρατευμάτων κατοχής συγκρατεί την κατάσταση. Οι πρόσφατες μαχητικές άπεργίες των εργαζομένων, οι συγκρούσεις έποίκων και Τουρκοκυπρίων, οι αυθαιρεσίες των στρατευμάτων κατοχής δείχνουν το μέγεθος της κρίσης που μαστίζει το καθεστώς του Ντενκτάς.

Ο δεξιός κυπριακός τύπος επιχαιρεί με τις δυσκολίες που βρίσκει ο Ντενκτάς και η Τουρκία στα κατεχόμενα. Το θέμα, όμως, είναι άλλο. Η κατάσταση δείχνει την όρθότητα της πολιτικής για συνεργασία των Τουρκοκυπρίων και Έλληνοκυπρίων εργαζομένων. Το κίνημα των εργαζομένων πρέπει να γίνει ξανά ενιαίο. Είναι ο μόνος τρόπος για να σπάσει η διαχωριστική γραμμή του Άττίλα.

Η ΚΑΘΑΡΣΗ

Έχει ήδη αποφασιστεί από την κυβέρνηση ότι θα γίνει κάθαρση των πραξικοπηματικών στοιχείων από τη κυβερνητική μηχανή, το στρατό και την αστυνομία. Έχει επίσης καθοριστεί η διαδικασία που θα ακολουθηθεί.

Εκείνο που έχει σημασία τώρα είναι να ενθαρρυνθούν οι πολίτες να υποβάλουν τις καταγγελίες τους — και να διασφαλιστεί η προσωπική τους ασφάλεια. Πέρα από αυτό, κάτω από την κάθαρση δεν πρέπει να αφεθούν να ξεφύγουν τα ύψηλα ιστάμενα άτομα στην κυβερνητική μηχανή που με διάφορους τρόπους βοήθησαν το φασισμό και τώρα παριστάνουν τους νομιμόφρονες.

Η ΠΡΟΙΚΑ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Η Παγκύπρια Επιτροπή Προσφύγων ζήτησε τελευταία από την κυβέρνηση να φροντίσει για την προικοδότηση των άπορων προσφυγοπούλων. Είναι πραγματικά έξωφρενικό να ζητά κάτι τέτοιο η Παγκύπρια Επιτροπή Προσφύγων. Ο θεσμός της προίκας δεν είναι μόνο αναχρονιστικός αλλά και υποτιμητικός για την κυπρία γυναίκα. Αντί η επιτροπή να ασχολείται με τέτοιου είδους θέματα — που χαρακτηρίζουν φιλανθρωπικές αγορές — είναι καλύτερα να διεκδικήσει δυναμικά τα δικαιώματα των προσφύγων, όπως είναι το οικιστικό, τα προσφυγικά επιδόματα και πάνω από όλα την άπαιτητη των προσφύγων να επανέλθουν όλοι στα σπίτια τους. Όσο για την προίκα, θα ήταν όρθο να ανσλάβει η Επιτροπή Προσφύγων έκστρατεία για την κατάργηση του προικοσυμφώνου και της προίκας παρά να συνηγορεί με τη διαίωσή της.

Πιστεύουμε ότι οι διάφορες γυναικείες οργανώσεις θα πάρουν θέση πάνω στο θέμα.

ΤΟ ΔΙΩΣΙΜΟ ΤΩΝ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΩΝ

Συνεχίζεται με σταθερό ρυθμό η εκδίωξη των Έλληνοκυπρίων εγκλωβισμένων από τα κατεχόμενα. Φαίνεται ότι όλη η υπόθεση αποτελεί μέρος καλά προγραμματισμένου σχεδίου. Οι εγκλωβισμένοι δεν εκδιώκονται μαζικά αλλά σε μικρούς αριθμούς καθημερινά, που σημαίνει ότι σε λίγους μήνες δεν θα βρίσκεται κανένας Έλληνοκύπριος στο Βορρά. Με τη μέθοδο της σταδιακής εκδίωξης, ο Ντενκτάς και η Άγκυρα επιτυγχάνουν τον σκοπό τους, χωρίς να ερεθίζουν την Κοινή Γνώμη.

Το σχέδιο των Τούρκων σωθινιστών δείχνει καθαρά πόσο καταστρεπτικές ήταν οι διάφορες συμφωνίες, που πρόκυπταν από τις ένδοκυπριακές συνομιλίες. Ο Κυπριακός λαός δεν πρέπει να έχει, στο μέλλον έμπιστοσύνη στις διαδικασίες και τα αποτελέσματα της Μυστικής Διπλωματίας.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στις 2 του Νιόβρη ο Άμερικάνικος λαός καλείται να ψηφίσει τον αντιπρόσωπο της κεφαλαιοκρατίας που θα τον δυναστεύει για τα επόμενα 4 χρόνια.

Όλα όσα προσμένει ο Άμερικάνικος λαός (Βιετνάμ, Άγκολες, 8 εκ. άνεργοι, πληθωρισμός), τόσο προσμένουμε κι εμείς, σαν λαός που δέχτηκε και δέχεται την επίθεση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

ΚΟΡΩΝΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ...

Από αρκετούς μήνες τώρα, και ιδιαίτερα όσο πλησιάζουν οι εκλογές, σύσσωμος ο δεξιός Τύπος ράδιο και τηλεόραση προσπαθούν να μας περάσουν την γραμμή πως με την επικράτηση των Δημοκρατικών στην Άμερική (Κάρτερ), θ' αλλάξει η πολιτική της Άμερικής στην Κύπρο.

Προσπαθούν να σκεπάσουν την ουσία και τον χαρακτήρα του έχθρου του Κυπριακού λαού — που είναι ο Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός — και να το μεταφέρουν στο προσωπικό επίπεδο του «μεγάλου άνδρου» και του «κακού». Έτσι εμφανίζεται ο Κίσιγκερ και Φόρντ οι «κακοί θαιμόνες» οι «ελοσυροί» αυτοί φονιάδες του λαού μας κι ο κ. Κάρτερ ο δημοκρατικός, ο θεοφοβούμενος, ο υπερασπιστής των αδυνάτων και ιδιαίτερα της Κύπρου που δεν την «εξχνά».

Άς δοίμε όμως τις προεκλογικές σαπουνόφουσες του κ. Κάρτερ.

● Για την ΣΙΑ σε συνέντευξη του στο περιοδικό

μας «Ασφάλεια». Φυσικά εννοεί χώρες όπου κινδυνεύει το αμερικάνικο κεφάλαιο, ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και το ΝΑΤΟ, αυτά για τον κ. Κάρτερ είναι «εθνική ασφάλεια», άλλωστε το λέει καθαρά στη συνέχεια της δήλωσής του. «Δεν γνωρίζω τι θα πράξω αν η Ρωσία επιχειρήσει μετά τον θάνατο του Τίτο να καταλάβει την Γιουγκοσλαβία».

● Για την εξωτερική του πολιτική ο κ. Κάρτερ είπε «πρέπει να δώσουμε περισσότερη σημασία στους γνωστούς φίλους και σύμμαχους της Άμερικής — Ευρώπη, Ισραήλ, Ιαπωνία — και λιγότερη σημασία στο συμβιβασμό με τις έχθρικές μας υπερδυνάμεις».

Καιμπα αλλαγή στην εξωτερική πολιτική της Άμερικής δεν πρέπει να περιμένουμε σαν Κυπριακός λαός. Κι

Τζέραλντ Φόρντ

Με το πραξικόπημα — ειςόλη έγινε καθαρό στον λαό μας ότι αιτία του Κυπριακού είναι η προσπάθεια του ιμπεριαλισμού να κυριαρχήσει στο νησί, για να εξυπηρετεί άκριτως τα «εθνικά» συμφέροντα της Άμερικής στην Μέση Άνατολή. Πού σημαίνει, όποι-

..ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΧΑΝΟΥΜΕ

Τζίμμι Κάρτερ ο εκλεκτός των Δημοκρατικών.

«Κούτκ», είπε: «Η ΣΙΑ δεν πρέπει να καταργηθεί, αλλά να υπάρχει μόνο ένας υπεύθυνος για την δραστηριότητά της, κι αυτός να είναι ο πρόεδρος». Μήπως το πραξικόπημα στην Χιλή, στην Κύπρο, στην Θαυλάνδη που διέφυγε η ΣΙΑ έγιναν με άγνοια της Άμερικανικής κυβέρνησης ή χωρίς την συγκατάθεσή της;

● Σε άλλη δήλωσή του είπε: «Ουδέποτε θα επέμβω στρατιωτικά σε έσωτερικές υποθέσεις ξένης χώρας εκτός αν απειληθεί η εθνική

αυτό γιατί οποιαδήποτε αμερικανική κυβέρνηση εξυπηρετεί τα οικονομικά συμφέροντα του μεγάλου αμερικάνικου κεφαλαίου, που είναι αυτό που καθορίζει την πολιτική της χώρας και που στηρίζει την κυβέρνησή».

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν πρόκειται να παραιτηθεί από την Μέση Άνατολή γιατί έχει την ανάγκη να εκμεταλλεύεται τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους της περιοχής, συγκεκριμένα τα πετρέλαια.

αδήποτε αλλαγή της πολιτικής πάνω στο Κυπριακό θα πρέπει να προϋποθέτει και την παρέκκλιση του ιμπεριαλισμού από τα συμφέροντά του. Όπως, όμως, δήλωσε ο κ. Κάρτερ.

«Η υποχρέωση της Άμερικής έναντι του Ισραήλ», είπε ο κ. Κάρτερ «πρέπει να περιλαμβάνει και την άναγκαία παροχή εξοπλισμού και χρηματικής βοήθειας για να μπορεί ο Ισραήλ να ζεί εν ειρήνη».

Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι το μέλλον μας σαν λαό εξαρτάται μόνο από τον ίδιο τον άγώνα μας.

Ο άγώνας μας είναι η μόνη σιγουριά για την άπελευθέρωσή μας και που μπορεί να σταθεί εμπόδιο στα σχέδια και την πολιτική του ιμπεριαλισμού. Τον άγώνα αυτόν είναι άνίκαη να τον διεξάγει η οικονομική μας ολιγαρχία, γιατί είναι δεμένη με τον ιμπεριαλισμό και προσπαθεί να μας δημιουργήσει ψευδαισθήσεις ότι τάχα άλλοι θα μας σώσουν όπως ο κ. Κάρτερ, και ο κ. Μπραδέη μας.

Το άγγλικό περιοδικό «ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ» έκφραστικό έργο των κεφαλαιοκρατών γράφει: «Η διαφορά μεταξύ Φόρντ και Κάρτερ είναι διαφορά προσωπικότητας. Η πολιτική τους δεν ξεχωρίζει». Κορώνα κερδίζουν, γράμματα χάνουμε!

ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

ΣΤΗ ΘΑΪΛΑΝΔΗ

Η είδηση για το αιματηρό πραξικόπημα στη Θαιλάνδη δεν ήταν έκπληξη για όσους παρακολούθησαν την εξέλιξη της χώρας από την πτώση της δικτατορίας και μετά. Αντίθετα το πραξικόπημα αποτέλεσε την λογική-κατάληξη της πολιτικής που ακολούθησε η «δημοκρατική» κυβέρνηση της χώρας.

Η πτώση της στρατιωτικής δικτατορίας προκλήθηκε από τις μεγαλειώδεις φοιτητικές διαδηλώσεις στην Μπαγκόκ. Σ' αυτές τις διαδηλώσεις οι φοιτητές συγκρούστηκαν με την αστυνομία που προσπάθησε να τις σταματήσει με τη δία: εκατοντάδες φοιτητές σκοτώθηκαν από τις σφαίρες των αστυνομικών. Μέσα στην έκρηκτική κατάσταση που ακολούθησε την άποτυχία της αστυνομίας να συντρίψει τις κινητοποιήσεις οι στρατιωτικοί αναγκάστηκαν να παραδώσουν την κυβέρνηση σε πολιτικούς.

Η πολιτική που ακολούθησε η νέα κυβέρνηση ήταν μια προσπάθεια συγκράτησης της χώρας μακριά από την επανάσταση, με μια σειρά από μέτρα που έδιναν μια σχετική ελευθερία στους φοιτητές και τους εργατές της Θαιλάνδης. Ωστόσο αυτές οι ελευθερίες έδωσαν τη δυνατότητα στους εργατές και τους φοιτητές να οργανωθούν και να αρχίσουν να αισθάνονται τη δύναμή τους.

Η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης είχε κι αυτή αρκετές αλλαγές. Κάτω από την πίεση του κλίματος που επεκράτησε μετά την απελευθέρωση του Βιετνάμ η Θαιλάνδη άρχισε να κινείται μακριά από τις ΗΠΑ και προς μια κάποια αδέσμευτη πολιτική. Προσπάθησε να προσεγγίσει το Βιετνάμ, το Λάος, την Καμπότζια, έδιωξε από τη χώρα τις Αμερικανικές βάσεις.

Όμως οι μοίρες των λαών δεν καθορίζονται από τις ουτοπικές επιθυμίες μιας πολιτικής ηγεσίας αλλά από τις βασικές κοινωνικές δυνάμεις που μάχονται μεταξύ τους. Έτσι η οικονομική ολιγαρχία της Θαιλάνδης που δέχτηκε σοβαρό πλήγμα από

την πτώση της δικτατορίας περίμενε την κατάλληλη στιγμή για να υποστηρίξει μερικούς νέους δικτάτορες. Οι Αμερικανοί που στην αρχή δεν πολυεπιδόχτηκαν από την νέα κυβέρνηση, άρχισαν σιγά σιγά να καταλαβαίνουν πως είναι αδύνατο να διατηρηθεί η δημοκρατία στη Θαιλάνδη, χωρίς να διωχτούν από τη χώρα. Έτσι άρχισαν κι αυτοί να προετοιμάζουν κάτι.

Η Κυβέρνηση της Θαιλάνδης άφησε όλες αυτές τις δυνάμεις άθικτες και ελεύθερες να προετοιμάζουν τη νέα δικτατορία. Τα προβλήματα της χώρας απαιτούσαν ριζικά μέτρα για την αντιμετώπισή τους ενώ η κυβέρνηση προσπαθούσε με ήμισυμετρα να συμβιβάσει την καπιταλιστική κοινωνία με τη θέληση του λαού και τη δημοκρατία σ' ένα χώρο που αυτό ήταν αδύνατο.

Όταν η αντίδραση ένοιωσε αρκετά δυνατή κινήθηκε με αποφασιστικότητα και ακρίβεια. Ο έκπτωτος δικτάτορας Κιτσιναχόρν επέστρεψε στη χώρα «για να πεθάνει στην πατρίδα του». Η κυβέρνηση, ξέροντας πολύ καλά ότι αυτό θα προκαλούσε αναταραχή, τον άφησε να επιστρέψει και έκαμε ταυτόχρονα μια παράξενη ανακοίνωση: είπε πως αν υπάρχουν διαδηλώσεις εναντίον του θα αναγκαστεί να τον διώξει. Οι συντεχνίες και οι φοιτητικές οργανώσεις κατάγγειλαν πως όλα αυτά ήταν προετοιμασία για πραξικόπημα.

Ακολούθησαν οι διαδηλώσεις των φοιτητών και οι επιθέσεις φασιστικών οργανώσεων εναντίον τους. Τελικά το πραξικόπημα εκδηλώθηκε με δλη του την μακάβρια μεγαλοπρέπεια. Εκατοντάδες θύματα, φρικιαστικές θηριωδίες εναντίον των φοιτητών,

κατάργηση κάθε δημοκρατικής ελευθερίας. Οι ΗΠΑ για άλλη μια φορά γίνονται υποστηρικτές και προωθούν τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις άκωμα και ενάντια σε μια φιλοδοξική, αστική φιλελεύθερη κυβέρνηση. Η περίοδος που θ' ακολου-

θήσει θ' αποτελέσει μια περίοδο μαύρης καταπίεσης. Το κίνημα που χτιζόταν με τόσες ελπίδες έχει συντρίβει. Η αντίρρηση δράση στην επανρχία είναι πολύ αδύνατη για να μπορέσει σύντομα να γίνει αποφασιστικός παράγοντας στην Θαιλάνδη. Ωστόσο

η παράδοση του αγώνα δεν έχει εξαλειφθεί τελείως. Το δικτατορικό καθεστώς δεν έχει σοβαρή λαϊκή βάση. Σύντομα θ' αρχίσει και πάλι το κίνημα να ανασυντάσει τις δυνάμεις του για νέους αγώνες.

ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Οι ταραχές στην Κίνα μετά τον θάνατο του Τσοού Έν Λάι ήταν οι σημαντικές ενδείξεις του σημερινού ξεσπάσματος.

Με τον θάνατο του Μάο τον περασμένο μήνα σήμαινε και η αρχή των μεγάλων ε-

ξελίξεων που θα δούμε στην Κίνα προσεχώς, και που είναι αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης εσωτερικής διαμάχης της ηγετικής κλίμακας. Από την μια οι «μετριοπαθείς με επικεφαλής τον νέο πρόεδρο του κόμματος Χούα Κοου Φέγκ» από την άλλη τους «Ριζοσπαστικούς» με επικεφαλής την χήρα του Μάο. Καθημερινά έρχονται πληροφορίες για συλλήψεις κι ανεπιβεβαίωτες έχτελέσεις.

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

Η διαμάχη αυτή εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη λεγόμενη Πολιτιστική Επανάσταση 1966—67. Ο πρόεδρος Λιού Σάα Σι διώχτηκε από τη θέση του σαν «καπιταλιστής οδοιπόρος». Ακολού-

θησε η μυστηριώδης εξαφάνιση του Λίν Πιάο (προορισμένου διάδοχου του Μάο) που θεωρήθηκε «προδότης».

Τελικά ο ύπ' αριθμό δύο «καπιταλιστής οδοιπόρος» Τένγκ — Χσιάο Πίνγκ εξαφανίζεται ξανά στο προσκήνιο σαν το τρίτο σε ισχύ πρόσωπο της Κίνας.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΛΗ

Παρόμοιες διαμάχες ίσως σε πιο μεγάλη κλίμακα (σύντομα) συμβαίνουν και σήμερα μέσα στην κινεζική γραφειοκρατία.

Κάτω όμως από την πάλι αυτή κρύβεται μια κρίση οικονομική και το δίλημμα: ποιος δρόμος πρέπει να εκλεγεί για την περαιτέρω κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας;

Η παραγωγή τροφίμων δεν συμβαδίζει με την αύξηση του πληθυσμού της πολυπληθέστερης χώρας του κόσμου. Έτσι το όνειρο της ηγεσίας, να φτάσει οικονομικά τις αναπτυγμένες βιομηχανικά χώρες φαίνεται πιο μακρινό. Ενώ από την άλλη γίνεται χρησιμοποίηση περάσιων πόρων για την άμυνα της Κίνας ενάντια στην Ρωσία και στην Δύση. Κατά τον «ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ» (18.10.1975) οι Κινέζοι ενδιαφέρονταν για αγορά εγκαταστάσεων συστημάτων ραντάρ και δορυφόρων από την Αμερική.

Το εμπορικό έλλειμμα το 1974 ήταν 1.000 εκ. δολάρια και το 1975 500 εκ. δολάρια. Η Κίνα έχει κι αυτή χτυπηθεί από την παγκόσμια κρίση, που την εμποδίζει ν' αυξήσει τις εξαγωγές

της για να μπορέσει να πάρει και να πληρώσει σύγχρονα μηχανήματα από την Δύση.

Ο ΛΑΟΣ

Παράλληλα οι Κινέζοι εργατές κι αγρότες κρατούνται απληροφόρητοι για τα πραγματικά προβλήματα πίσω απ' αυτές τις διαμάχες, όπως απληροφόρητοι είναι και οι ξένοι παρατηρητές.

Ποτέ δεν έμαθε ο Κινεζικός λαός πιά ήταν η πραγματική διαφωνία μεταξύ Λίν Πιάο και Μάο.

Αυτό που γίνεται, είναι η διάδοση μιας συνθηματολογίας στον λαό ενάντια στους «αντιπρονοούντες» χωρίς καμιά επεξήγηση.

Όπως τελευταία οι εφημερίδες τοίχου που κυκλοφόρησαν

και κατηγορούσαν την χήρα του Μάο για συνωμοτικές ενέργειες. Έτσι ο λαός δεν μαθαίνει τα πραγματικά γεγονότα και προβλήματα.

Σημ.: Θα ακολουθήσει προσεχώς μια σχετική ανάλυση και παρουσίαση της Κίνας μέχρι σήμερα.

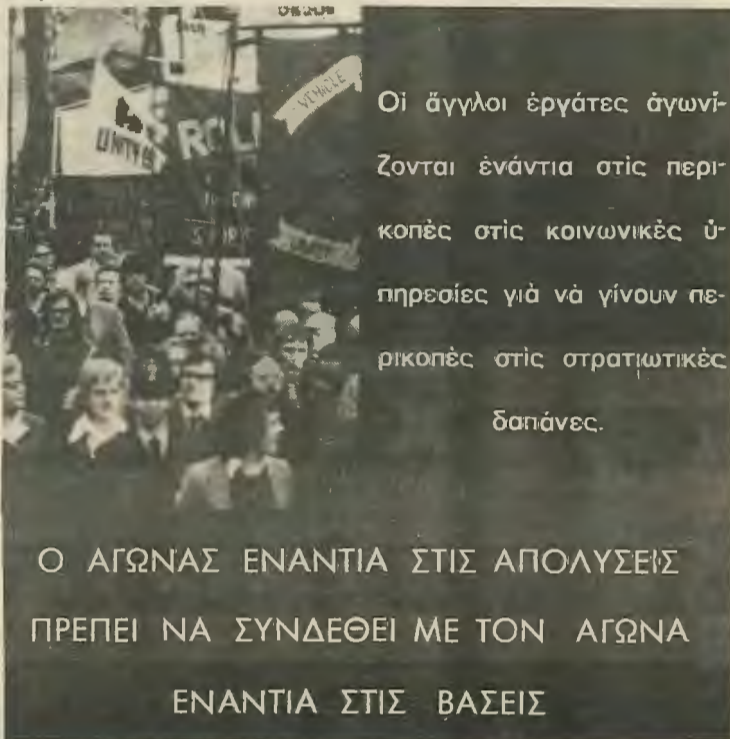

ΝΕΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ:

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΝΕΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Η θέση των εργατών των βάσεων γίνεται χειρότερη όσο περνά ο καιρός. Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι θα απολυθούν άλλοι 150 εργάτες επιπλέον των 2.000 που έχουν απολυθεί μέχρι τώρα σαν αποτέλεσμα μιας μελέτης που έγινε από Άγγλους ειδικούς. Όταν η μελέτη θα επεκταθεί και σε άλλες μονάδες είναι σχεδόν σίγουρο ότι οι απολύσεις θα είναι πολύ περισσότερες από 150.

Οι προοπτικές που ανοίγονται για τους εργάτες των βάσεων δεν είναι καθόλου ρόδιες. Η κρίση που περνά τα τελευταία χρόνια ο Δυτικός καπιταλισμός κτύπησε πιο πολύ την Αγγλία όπου οι άνεργοι ξεπερνούν το 1½ εκατομμύριο. Η Αγγλική κυβέρνηση προσπαθεί μάταια να αντιμετωπίσει την κρίση με απολύσεις περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες και χαμήλωμα του βιοτικού επιπέδου των εργατών. "Αν και η πολιτική της αγγλικής κυβέρνησης δεν προνοεί μεγάλες αποκοπές στον στρατιωτικό τομέα, είναι υπαρκτή να κτυπήσει τους στρατιωτικούς εργάτες για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες εκμοντερνοποίησης του στρατού και αντικατάστασης των υπλών.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΔΕΘΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

Οι άγγλοι εργάτες αγωνίζονται ενάντια στις περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες για να γίνουν περικοπές στις στρατιωτικές δαπάνες.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ

Οι βάσεις όχι μόνο δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντά αλλά στρέφονται ενάντια μας.

- Είναι μια μόνιμη παρουσία του ιμπεριαλισμού στον τόπο και θα εμποδίζει κάθε προσπάθεια μας για απενοχοποίηση του ιμπεριαλιστικού ζυγού.
- Θα εμποδίσουν κάθε προσπάθεια μας για κοινωνικούς αγώνες.
- Στη σημερινή φάση θα βοηθήσουν την τουρκική άρχουσα τάξη και την κλίκα γύρω από τον Ντενκτάς, που παίζουν τον ρόλο όργανων του ιμπεριαλισμού.
- ("Ηδη" το έχουν κάνει άρνη-λειμένα).
- Έφσον ο αγώνας μας είναι κοινός με τον αγώνα του εργαζόμενου λαού στις γειτονικές χώρες κάθε κίνημα ενάντια σε αυτόν τους λαούς είναι χτύπημα ενάντια και σε μας.

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ

Το γεγονός ότι οι βάσεις δει-

νουν δουλειά σε Κύπριους δεν πρέπει να μας εμποδίζει να κάνουμε αγώνα ενάντια στις βάσεις. Ούτε να περιορίσει ο αγώνας ενάντια στις απολύσεις.

Η ύπαρξη των βάσεων στρέφεται ενάντια μας γιατί αυτό πρέπει να επεκτείνουμε τον αγώνα ενάντια τους για να φύγουν ΟΛΕΣ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.

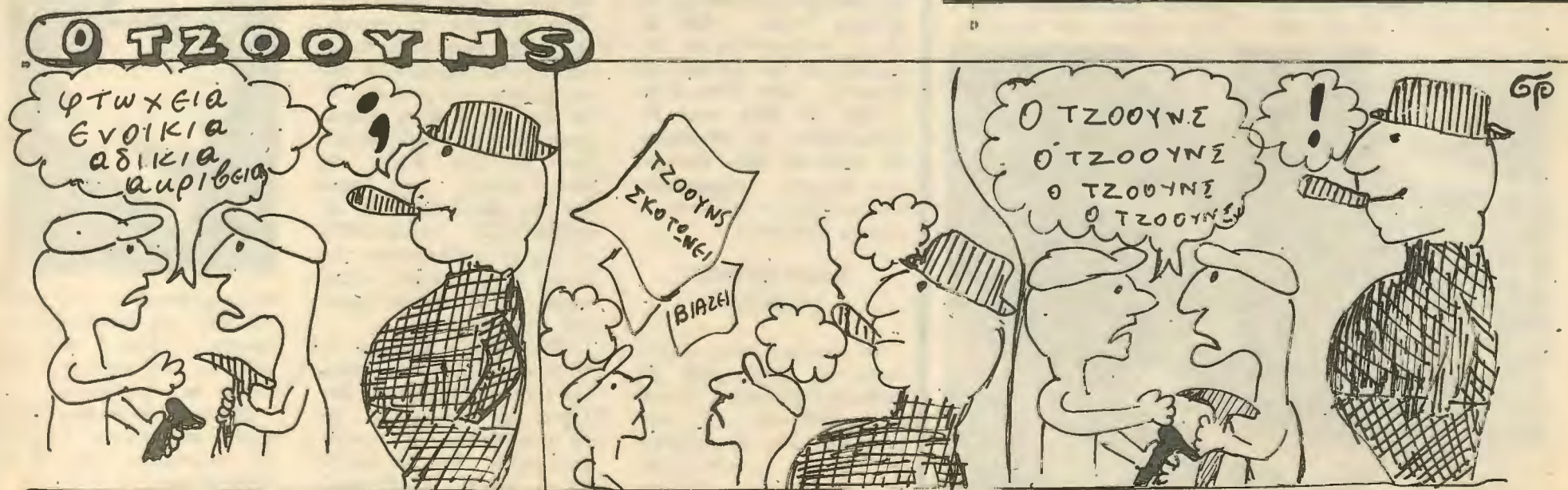
Συνδεδεμένο με τον αγώνα αυτό είναι και η επαγγελματική αποκατάσταση των εργαζομένων των βάσεων. Πρέπει να γίνει αγώνας ώστε να πειστεί η κυβέρνηση για να δρει δουλειές ΣΕ ΟΛΟΥΣ που απασχολούνται σήμερα στις βάσεις.

Ο αγώνας αυτός δεν είναι εθνικός ούτε μπορεί να γίνει μόνο από τους εργάτες των βάσεων.

Πρέπει ολόκληρο το εργατικό κίνημα να αγωνιστεί μαζί τους. Οι συλλογικές είναι τα μόνια όργανα που μπορούν να φέρουν σε επιτυχία τον αγώνα αυτό και πρέπει να πειστούν να τον αναλάβουν.

● ΕΞΟ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.

● ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ.

Στην Πορτογαλία πριν από την νίκη της αντίδρασης των περασμένων. Νύβρη ο όρκος των νεοσυλλέκτων ήταν

περίπου ως εξής (σε μερικές μονάδες): 'Ορκίζομαι να υπερασπιζομαι τα συμφέροντα των εργατών και ολόκληρου του λαού να πολεμώ το φασι-

σμό και τον ιμπεριαλισμό και να αγωνιστώ για την νίκη του λαού πάνω στους έχθρους του.

"Αν πριν δέκα χρόνια μιλούσαμε για αλλαγές στη δομή του στρατού για εσωτερική δημοκρατία, παρόλο που θα ήταν ασαφές, θα σχηματίζαμε την εντύπωση σε μερικούς ότι δεν ξέραμε τί λέγαμε. Σήμερα έχουν περάσει δυο χρόνια από το πραξικόπημα που εκτελεστής του ήταν ο στρατός και την εισβολή που ο στρατός δεν κατάφερε να εμποδίσει.

Μπροστά σ' αυτά, δηλαδή την χρησιμοποίηση του στρατού ενάντια στον λαό και την αδυναμία του να προφυλάξει τον τόπο από ένα ξένο επδράμεια, μπαίνει το ερώτημα: Τι φταίει για τό τί συνέβηκε;

Μερικοί που είτε δεν θέλουν να δουν το πρόβλημα στη ρίζα του είτε φοβούνται τις επιπτώσεις από την εξέταση του προβλήματος στη βάση του εικόλα θα απαντήσουν ότι στην πρώτη περίπτωση φταίν μερικοί χουντικοί αξιωματικοί και στη δεύτερη περίπτωση η ύπεροπλία των Τούρκων. Παρόλο του ότι ο ισχυρισμός αυτός έχει βάση, καθόλου δεν εξηγά το τί συνέβηκε. Όπως δειχθήκε το ότι οι αξιωματικοί ήταν χουντικοί και το ότι ο Τούρκικος στρατός είχε περισσότερα και πιο σύγχρονα όπλα, ήταν παράγοντες με σημασία. Άλλα πώς εξηγείται το γεγονός ότι τα άτομα που εκτέλεσαν το πραξικόπημα ήταν παιδιά των εργατών και αγροτών και κατά πλειοψηφία αντιφασιστές. Η στο θέμα της ύπεροπλίας πώς εξηγείται η νίκη του Βιετνάμικου λαού πάνω σε ένα στρατό πιο σύγχρονο, πιο όπλα εξοπλισμένο, τον Άμερικανικό; Η πώς εξηγείται η Έλληνική Αντίσταση, ο αγώνας του Παλαιστινέζικου λαού ενάντια στο Σιωνισμό και την Άραβική αντίδραση;

Η ΔΟΜΗ

Η απάντηση δεν μπορεί να δώσει ούτε στην ύπαρξη ή μη ύπαρξη οργανωμένων υπλών. Πρέπει να κυττάσουμε πιο βαθιά. Στον τρόπο που είναι οργανωμένος ο στρατός. Στις σχέσεις αυτών που πολεμούν, με αυτούς που τους διατάζουν και τον σκοπό των διαταγών.

Η κατάσταση και ο τρόπος οργάνωσης του στρατού σήμερα πολύ άλλα μπορεί να περιγράψει ως εξής:

Στη βάση του στρατού υπάρχουν οι χιλιάδες στρατιώτες που προέρχονται από την τάξη των εργαζομένων. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα στη λήψη αποφάσεων και δεν τους επιτρέπεται να άμειοδότησουν ή να ασκήσουν καν μη διαταγή. Είναι υποαποχρησμένοι να υποκρίνονται τυφλά και στις πιο παράλογες διαταγές (πολύ χαρακτηριστικό είναι το 'παιδιά ο γά-δαρος' και 'αν πεί ο αξιωματικός 'παιδιά' είσαι υποαποχρησμένος να το δεις').

Φυσικά ο στρατός είναι αντιφασιστής. Τις διαταγές τις δίνουν ιεραρχικά οι αξιωματικοί που διορίζονται και ιεραρχικά συνδέονται με την οικονομική ολιγαρχία. Πληρώνονται άρα κατά μόνη και ανάλογα με το τί συμφέρει στην οικονομική ολιγαρχία γίνονται ακροδεξιοί, αριστεροκρατικοί ή φασίστες όπως και οι οικονομικοί κύκλοι που σπριάζουν.

Επίσης υποανάπτυκτες και αναπτυσσόμενες χώρες έχουν εξελχιστεί σε πραγματικό δυναμικό που μπορεί να επιβάλει τις θέλησες του στον υπόλοιπο κρατικό μηχανισμό.

Δεν υπάρχει κομμάτι άμφισβητού ότι η δομή και η κατάσταση αυτή έκανε πραγματικότητα το πραξικόπημα και ώθησιν

από τον Κιπριακό στρατό στην εισβολή.

Αν οι στρατιώτες είχαν δικαίωμα να συζητήσουν τις άποψεις ή αν οι αξιωματικοί δεν έβγαζαν από μια εθελούσια άποψη μαρτυρική ταξιδιού ενάντια στα λογικά συμφέροντα δεν θα ξεκινούσε το πραξικόπημα.

Αν οι στρατιώτες ήξεραν γιατί πολεμούσαν στην εισβολή αν έπαυσαν μέρος στην απόφαση που τους έδωσε την μάχη δεν θα υποχωρούσαν. Θα φέρναν αντίσταση όπως οι Παλαιστίνιοι στο 'Αλ Ζάαταρ, όπως οι Βιετναμέζοι, όπως οι Άγκολέζοι.

Αν ο κάθε στρατιώτης πίστευε στο σκοπό και ο' αυτούς που αποφασίζουν είναι σίγουρο ότι δεν χρειαζόταν ούτε πλύση εγκεφάλου ούτε ουδερότητα μέτρα για να πειθαρχήσει ο στρατός. Θα πειθαρχούσε από μόνη του.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙ'ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Στο σημερινό στάδιο που περνούμε είναι μεγάλη ανάγκη ο στρατός να γίνει οργανισμός αγώνα του λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Βασική προϋπόθεση για να επιτευχθεί είναι και η αλλαγή της εσωτερικής δομής του στρατού καθώς και

του προσανατολισμού του.

Μάκρι τώρα άκμας και σήμερα βασικό μέρος της προπαγάνδας είναι ενάντια στο προοδευτικό κίνημα.

Τέτοια προπαγάνδα είτε μετατρέπεται νέους σε φασίστες είτε αποκλίπει τους αξιωματικούς από το στόχο στρατιώτες.

Ο στρατός πρέπει να πάψει να γίνεται φυτώριο φασιστών, αλλά να γίνει φυτώριο αγωνιστών. Άνθρώπων που θα ξέ-

Τα παιδιά των εργατών και αγροτών γίνονται στο στρατό παιδιά που κάθε άλλο παρά εξυπηρετούν τα συμφέροντα της τάξης τους.

ΣΤΡΑΤΟΣ: του λαου για τον λαο

ρου για πιο λόγο και ενάντια σε ποιους αγωνίζονται. Η εκπαίδευση στο στρατό πρέπει να συγκεντρώνει από να δείξει τον πραγματικό έχθρο, τον ιμπεριαλισμό, και τον τρόπο του να απόν πολεμίσσει ή να άμυνθεί σε περίπτωση επίθεσης.

Όσο άπορα τί δομή πρέπει να αλλάξει με τέτοιο τρόπο που να μη γίνεται ή ευκαιρία σε μια κοψίδα αξιωματικού να παζάρουν στο χέριο τους την τύ-

χη του στρατού. Πραγματικά άσφάλεια για αυτό είναι ο έλεγχος των αξιωματικών από το λαό, τις οργανώσεις και το κόμμα ματά του.

Φυσικά το πρόβλημα δεν σταματά εδώ. Πρέπει παράλληλα να λυθούν τα προβλήματα των στρατιωτών και να δημιουργηθεί λαϊκή πολιτισμική ονση βοηθητικό σώμα και άνα πραγματική άγνωση των συμφερόντων του λαού.

ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Τα σημερινά επίδοματα έφραρίστηκαν από τον καιρό που η ζωή κόπηκε το 1/3 από ό,τι σήμερα. Από την ένοχη άπεινή ή τιμή των βασικών ειδών που αγοράζει ένας στρατιώτης πολλαπλασιάστηκε και το σημερινό επίδομα των 4½ λίρών που παίρνει, φέρνει πριν άκονα καλά καλά περάσει στα χέρια του. Αν υπολογίσουμε ότι χρειάζεται 200 μίλες τοσγάρα την ήμέρα δεν τον φτάνουν ούτε για το καθημερινό του πακέτο. Που πάνε τα μεταφορικά, ή διασκέδασή του, τα άναυτικώς, ο καφές.

Όπως άπορα με 4½ λίρες, τον μήνα δεν μπορεί κανείς να ζήσει όσο και να προσπαθήσει. Κάπου άλλο θα πρέπει να έρει τα χέρια του. Στους γονείς του φωνάζονται. Για κάποιον πλοσίον το να δώσει 10-15 λίρες από γύ του, που είναι το μόνιμο που του χρειάζεται δεν έχει καμιά σημασία. Ούτε που φαίνεται. Για τον εργατή που δ μισός του

στις καλύτες περιπτώσεις φτάνει τις £80, για τον πρόσφυγα χειρότερα, για τον φτωχό άργόστη, οι £10-15 είναι σπουδαίο ποσό. Και για να τις δώσει χρειάζεται να στερηθεί πραγματικά. Χρειάζεται να κόψει από το φαί το δικό του, από το τσιγάρο του, από τον καφερέ του, για να δώσει στον στρατευμένο γύ του.

Με άλλα λόγια το χαμηλό επίδομα για τους στρατιώτες στρέφεται ενάντια στον εργαζόμενο λαό.

Σήμερα η κυβέρνηση δίνει απλόχερα δάνεια και βοήθεια στους δωμήχανους. Είναι πράγματι πέρα από κάθε λογική να κρατεί το επίπεδο των επιδομάτων του στρατεύτη από 15 τοσγάρα την ήμέρα.

Η αύξηση των επιδομάτων δεν είναι πρόβλημα για συζήτηση.

Είναι μια άνα γκνη που πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΕΧΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ. ΔΙΧΡΟΝΗ ΘΗΤΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τον τελευταίο καιρό άρχισαν να απολύονται άρισμένοι στρατιώτες για σπουδές. Είναι ένα μέτρο που η Κυβέρηση χρησιμοποίησε και στο παρελθόν σκαυδαλώδικα σε βάρος των εργαζομένων στρατιωτών ή στα παιδιά από οικογένειες που δεν είχαν τις οικονομικές δυνατότητες να σπουδάσουν.

Ο σημερινός τρόπος είναι ακόμα πιο σκανδαλώδικος. Διαφοροποιεί και άνάμεσα στους μέλλοντες φοιτητές. Χρησιμοποιεί διαφορετικά μέτρα για αυτούς που προορίζονται για την Αγγλία και όρισμένους μόνο σχολές της Έλλάδας (έχουν ήδη απολυθεί) και διαφορετικά για άλλους (που κανένας δεν ξέρει πότε θα απολυθούν).

ΚΑΘΚΟΝ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Η πολιτική αυτή στρέφεται ενάντια στους εργαζόμενους. Η θητεία στον στρατό δεν είναι καθήκον των φτωχών που είτε δεν κατάφεραν να θρούν τα άπερόνοκα ποσά που χρειάζεται κάποιος για να σπουδάσει στην Αγγλία.

Η πολιτική αυτή ένοσει τα παιδιά των πλοσίων και η έπαύληση της για μια άκμαη

φορά άποτελεί σκάνδαλο φά-ντια στους εργαζόμενους.

ΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Αν είναι μεγάλο πρόβλημα ένας άκμας χρόνος στρατός (και πράγματι είναι) γιατί αυτόν που θα σπουδάσει είναι έξλιου πρόβλημα για τον εργαζόμενο που περιμένει να τελειώσει τον στρατό για να δουλέψει, είτε να βοηθήσει την οικογένειά του είτε να ζήσει ο ίδιος καλύτερα. Δεν πρέπει να τρώει τα καλύτερα χρόνια της ζωής του στο στρατό για χάρη αυτών που θα πάν στα σπουδές. Η μεταχείριση πρέπει να είναι ίση. Η θητεία να γίνει ή ίδια για όλους, είτε θέλουν να σπουδάσουν είτε θέλουν να δουλέψουν.

Ο αγώνας είναι για όλο το λαό, και μόνο η μαζική συμμετοχή μας στον αγώνα αυτό θα μωρέσει, να τον φέρει σε πέρας με επιτυχία. Η άμυνα και η άπελευθέρωση δεν γίνονται με μερικές χιλιάδες νέους από στρατό. Γίνονται με έκατοντάδες χιλιάδες έτοιμους

- Δίχρονη θητεία για όλους.
- Όχι στην άνιση μεταχείριση.

Η αγωνίστρια αυτή είναι Παλαιστίνια. Άγωνίζεται όχι γιατί την υποχρεώνουν άνατερη δύναμη αλλά γιατί ή ίδιο πιστεύει στον αγώνα της.

ΛΑ.Ι.ΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

Για να μωρέσει ο στρατός να γίνει όργανο του λαού στον αγώνα του ενάντια στον ιμπεριαλισμό, άκμαη για να μωρέσει να γίνει πραγματικότητα η δίχρονη θητεία και να λυθούν τα βασικά προβλήματα του στρατεύτη, χρειάζεται η πολιτοφυλακή.

Ο αγώνας είναι για όλο το λαό, και μόνο η μαζική συμμετοχή μας στον αγώνα αυτό θα μωρέσει, να τον φέρει σε πέρας με επιτυχία. Η άμυνα και η άπελευθέρωση δεν γίνονται με μερικές χιλιάδες νέους από στρατό. Γίνονται με έκατοντάδες χιλιάδες έτοιμους

- Χτίζει την άμυνα της Κύπρου και ενεργάσει όλο το μάχημα πληθυσμού για τον αγώνα μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Η έστραία μας έχει δείξει ότι κανένας λαός που είναι οργανωμένος και άγωνίζεται δεν νικηθήκε. Σίροντας έτι μόνο ο δικός μας αγώνας θα μας άπελευθερώσει ή πολιτοφυλακή, είναι η καλύτερη άγγρήση για την άμυνα του αγώνα.
- Είναι η μεγαλύτερη άγγρήση ενάντια σε φασιστική νινητοποίηση. Είναι πράγματι άποδοιμένο ότι μόνο ο έναςος λαός άποδίζει την άντιόρηση να νικηθεί.
- Γίνεται άνακτη μ' αυτό τον τρόπο ή έφαρμογή της δίχρονης θητείας, μέτρο που είναι τόσο σημαντικό για τους στρατιώτες.

Αναδρομή στην ιστορία του εργατικού κινήματος

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ: ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ

Β' ΜΕΡΟΣ

Ο Κάρολος Μάρξ είναι αναμφισβήτητη η σημαντικότερη μορφή στην ιστορία του σοσιαλιστικού κινήματος. Η σημασία της θεωρίας του για το εργατικό κίνημα δεν αμφισβητείται ούτε από τους επικριτές τους. Την περασμένη φορά είδαμε το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινήθηκε το εργατικό κίνημα, τα προβλήματά του, τις μεθόδους που ακολουθήθηκαν και την έλλειψη της επαναστατικής εκείνης θεωρίας που θα χάραζε το δρόμο στο συνεχώς ενισχυόμενο προλεταριάτο, τόνον από την σκοπιά της αριθμητικής του ενδυνάμωσης όσο και από τη σκοπιά της συνειδητοποίησης του. Η Μαρξιστική θεωρία ήταν απ' αυτή την άποψη μια απάντηση στις συνθήκες της εποχής.

Τούτο είναι η μία πτυχή του θέματος που μερικώς μας άπασχόλησε στην προηγούμενη έκδοση της σ.ε. Το ερώτημα που θα μας άπασχολήσει σε τούτο το άρθρο είναι, το τι ήταν εκείνο που επέτρεψε στο Μάρξ να δημιουργήσει το θεωρητικό σύστημα, που τόσο πλατειά άγκυλάστηκε από το εργατικό κίνημα.

Τι ήταν τα χαρακτηριστικά αυτής της θεωρίας, που την έκαναν να ξεχωρίζει από τις τόσες άλλες. Το να διαπιστώσουμε ότι πληρούσε μίαν σημαντική ανάγκη της εποχής μας δημιουργεί τη δέσμευση να αναλύσουμε τα κεντρικά συμπεράσματα του Μαρξισμού, τη μεθολογία του, τις βάσεις πάνω στις οποίες στηρίχτηκε, σε συσχέτισμό με τις ιστορικές συνθήκες και σ' αντιπαράθεση με τα άλλα διανοητικά ρεύματα της εποχής. Για τις ιστορικές συνθήκες έχουμε, σε κάποιο βαθμό, μιλήσει στο προηγούμενο άρθρο.

Μια συνθηματική προσέγγιση του θέματος είναι η αντιπαράθεση του Μαρξισμού με τις διάφορες ούτοπικές σοσιαλιστικές θεωρίες. Ο Μάρξ, ο αντίθετος

με τους ούτοπικούς σοσιαλιστές δεν προσπάθησε να φτιάξει μοντέλα για το μέλλον, αλλά ανέλυσε τη λειτουργία της άστικής κοινωνίας καταδειχώντας τις δυνάμεις εκκίνησης, που οδηγούσαν στην αναστροφή του συστήματος. Αυτή του η στροφή προς την εξέταση και εξερεύνηση της λειτουργίας του συστήματος, και όχι την διαγραφή μοντέλων για το μέλλον, έδωσε επιστημονικό χαρακτήρα στη δουλειά του.

Ποιές, όμως, ήταν οι πραγματικές ρίζες του μαρξισμού; Την απάντηση τη δίνει ο Έγκελς και αργότερα τη διαδίδει πλατειά ο Λένιν: Ο Μάρξ σύνθεσε τα βασικά στοιχεία τριών εθνικών παραδόσεων: Τη Γερμανική φιλοσοφία, το Γαλλικό σοσιαλισμό και τη Βρετανική πολιτική οικονομία. Τούτο εκ πρώτης όψεως δημιουργεί, ίσως, την εντύπωση πως συνδέθηκαν μαζί τρία, βασικά ασύνδετα μεταξύ τους, στοιχεία. Η αλήθεια, όμως, είναι πως και τα τρία τούτα στοιχεία γεννήθηκαν από την ίδια βάση — το φιλελευθερισμό και την εξέλιξη της άστικής δημοκρατίας.

Συνθέτοντας τα τρία, ο Μάρξ έθεσε τα βασικά αξιώματα ή παραδοχές του φιλελευθερισμού σε συστηματική και διεξοδική κριτική ανάλυση, δημιουργώντας ένα σύστημα που ήταν ταυτόχρονα εξήγηση και κριτική της άστικής κοινωνίας. Όλα αυτά τα στοιχεία που κατάφερε να συνθέσει ο Μάρξ — την πολιτική οικονομία των Άγγλων, το Γαλλικό σοσιαλισμό και την Γερμανική φιλοσοφία, είχαν σαν σημείο αναφοράς το επίσημο δόγμα της άστικής κοινωνίας — το φιλελευθερισμό. Έτσι, η Μαρξιστική θεωρία ήταν μια συνολική απάντηση και κριτική του φιλελευθερισμού και της άστικής κοινωνίας.

Βέβαια, ένα τέτοιο σύστημα προσπάθησαν να φτιάξουν κι

άλλοι. Οι ούτοπικοί, όπως είπαμε πιο πάνω, δεν κατάφεραν να ξεφύγουν από το να είναι μια κρίση ενάντια στον καπιταλισμό, από την άλλη, ήταν τόσο συγχισμένο που δεν κατάφερε να ξεφύγει από το να είναι μια προσπάθεια εφαρμογής των ιδεών του Ρουσσώ. Κι αυτό μέσα στις συνθήκες της Βοιμηχανικής Κοινωνίας. Αντίθετα, ο Μάρξ απόφυγε αυτού του είδους σφάλματα, γιατί ανέλεγχθη η σημασία της ιστορίας. Συνειδητοποίησε πως η ιστορική διαδικασία έχει τη δική της λογική που δεν μπορεί να άγνοηθεί. Το πως μεταφράζεται τούτο στην μαρξιστική θεωρία είναι ως εξής: το τι μπορεί να επιτευχθεί εξαρτάται από τις υλικές συνθήκες που χαρακτηρίζουν μια ιστορική περίοδο. Τούτο, βέβαια, δεν ισοδυναμεί με φανατιστική προσέγγιση του θέματος, αλλά θέτει περιορισμούς στην αχαλίνωτη βολνταριστική δράση.

«Οι άνθρωποι φτιάχνουν την ιστορία τους, όμως όχι όπως ακριβώς θα ήθελαν, κάτω από περιστάσεις που διαλέγουν οι ίδιοι, αλλά κάτω από περιστάσεις που άμεσα βρίσκουν μπροστά τους, δοσμένες και κληροδοτημένες από το παρελθόν». (Η 18η Μπρουμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη).

Τούτο συνεπάγεται μελέτη της ιστορίας και την εξέταση των δυνάμεων εκείνων που άθρουν προς την αλλαγή. Μελετώντας την κοινωνία της εποχής του ο Μάρξ έφτασε στο συμπέρασμα πως η σύγχρονη κοινωνία, είχε δημιουργηθεί ύστερα από μια ορειά έκοκτινών πολιτικών ανακατατάξεων. Η άστικοδημοκρατική επανάσταση δημιούργησε μια νέα κοινωνία, που βέβαια κανένας δεν σκόπευε να δημιουργήσει και συνεπώς δεν είχε προορισιστεί από κανένα. Και τούτο γιατί οι άνθρωποι είναι «ψεύτικη συνείδηση» των καταστάσεων των καταστάσεων. Παρενθετικά, ανα-

φέρουμε πως τούτη η «ψεύτικη συνείδηση» ο Μάρξ νόμαζε ιδεολογία (σήμερα η λέξη χρησιμοποιείται με διαφορετικό περιεχόμενο).

Για να αποφευχθούν τούτοι οι «ιδεολογικοί» τρόποι σκέψης — που χαρακτηρίζαν την άστικοδημοκρατική επανάσταση — η νέα θεωρία θάπρεπε να ήταν επιστημονική και ιστορική. Οι σοσιαλιστές, δεν θάπρεπε να συλλαμβάνουν την εμπειρική πραγματικότητα όπως από μόνη της παρουσιάζονταν, αλλά να βλέπουν δια μέσου της και πίσω απ' αυτήν. Οι διάφοροι φιλελεύθεροι διανοητές ήταν ανίκανοι να κάνουν κάτι τέτοιο, γιατί βρίσκονταν οι ίδιοι μέσα στο σύστημα που αποδέχονταν και για τούτο παρεμποδίζονταν από τον πολιτισμό και την ιδεολογία του συστήματος που ασπάζονταν. Ο Μάρξ απόρριπτοντας ολοκληρωτικά το σύστημα, ήταν σε θέση να θέσει κάτω από λεπτομερή εξέταση και αμφισβήτηση τις βασικές αρχές και παραδοχές του φιλελευθερισμού. Και τούτο το έκανε διαπιστώνοντας στα θεωρητικά οικονομικά των Βρετανών οικονομολόγων και τη Γαλλική σοσιαλιστική σκέψη, έχοντας σαν υπόβαθρο τη γερμανική φιλοσοφία.

Και τώρα λίγα λόγια για τα κεντρικά συμπεράσματα της Μαρξιστικής θεωρίας. Όπως πολλοί άλλοι σοσιαλιστές ο Μάρξ καταπίστωσε με το θέμα της υπόσχεσης για την ανθρώπινη απελευθέρωση σ' αντίθεση με την έλεεινή πραγματικότητα της άστικής κοινωνίας. Στην πραγματικότητα τούτου του θέματος δεν προσπάθησε να αξιολογήσει απλώς την πραγματικότητα με κριτήριο κάποιο ανθρωπιστικό ιδανικό (όπως π.χ. έκανε ο Λ. Φάυερμπαχ). Διάγινωσε πως η άστική κοινωνία αποξένωσε τον εργάτη από τα όργανα του μόχθου του Μ' αυτό τον τρόπο δημιούργησε ένα νέας μορφής χάσμα ανάμεσα στις τάξεις και ταυτόχρονα εμφάνισε τον τρόπο με τον οποίο οι αντιφάσεις της κοινωνίας

θα ξεπερνιόνταν. Το μέσο είναι το προλεταριάτο που υποδουλώθηκε από τον τρόπο λειτουργίας της καπιταλιστικής οικονομίας. Η υπάρχουσα κοινωνία σήμαινε την κυριαρχία μιας τάξης. Βέβαια η κυρίαρχη ιδεολογία, η ιδεολογία της άρχουσας τάξης, άρνείται αυτή την αλήθεια. Άρα μια ριζική κριτική αυτής της ιδεολογίας είναι ταυτόχρονα και μια προϋπόθεση για πραγματική αλλαγή. Γιατί εκείνο που κρατάει το σύστημα είναι ένας μηχανισμός που θέτει τις υλικές ανάγκες των ανθρώπων στη διάθεση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Οι ταξικές διαμάχες που αντικειμενικά υπάρχουν θα εκφραστούν κάποια μέρα με μια πολιτική επανάσταση που θα σαρώσει τους περιορισμούς στην ελευθερία και ισότητα του ανθρώπου, που επιβάλλει η άστική κοινωνία. Η άλλη αναφορά στην ελευθερία και τη δικαιοσύνη αποτελεί ματαιότητα γιατί η κάθε τάξη τα ερμηνεύει σύμφωνα με τους δικούς της όρους. Η επανάσταση θα φέρει την απελευθέρωση για όλους τους ανθρώπους, αλλά θα έκτελεσθεί βασικά από την εργατική τάξη. Τα μέσα παραγωγής θα μπουν κάτω από κοινή ιδιοκτησία (τα εργοστάσια δεν είναι δυνατό να διαμοιραστούν ισοδύναμα). Τούτο δεν είναι ο απώτερος σκοπός. Μάλλον είναι η προϋπόθεση για την επίτευξη της αταξικής κοινωνίας.

Η έμφωση του Μαρξισμού πάνω στο ρόλο της εργατικής τάξης, σαν του μέσου για την επίτευξη της κοινωνικής απελευθέρωσης εξηγεί σε μεγάλο βαθμό την επίδραση που είχε μέσα στο εργατικό κίνημα. Από την άλλη το εργατικό κίνημα είχε τώρα μια θεωρία που αποτέλεσε ολοκληρωτική κοίτη της άστικής κοινωνίας και της ιδεολογίας της. Ο Μάρξ προχώρησε την ανάλυση του στην καρδιά του συστήματος. Αναλύοντας τη λογική της αγοράς, εξήγησε τη διαδικασία με την οποία ο άνθρωπος (ή ανθρώπινη εργασία) μετατρέπεται σε υλικό πλούτο (κεφάλαιο). Και ο φιλελευθερισμός, η ιδεολογία του καπιταλισμού, δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να παρήξει δικαιολόγηση θεωρητική σ' αυτή τη διαδικασία.

Εξεκεπάζοντας, λοιπόν, την υλική βάση της άστικής ιδεολογίας και αναλύοντας τη λειτουργία του συστήματος, η θεωρία του Μάρξ έβαζε μπροστά στο εργατικό κίνημα τις προοπτικές και τους στόχους του. Αυτές οι προοπτικές και στόχοι απόρρεαν από αυτήν την ανάλυση. Η σοσιαλιστική κοινωνία δεν θα δημιουργηθεί γιατί, απλώς και μόνο, βρίσκεται μέσα στα μυαλά ορισμένων σοφών, αλλά γιατί θα γεννηθεί μέσα από την αποσύνθεση της άστικής κοινωνίας, μια αποσύνθεση που θα προέλθει από την ίδια τη λειτουργία του συστήματος.

Η σημασία του Μαρξισμού δεν μπορεί να εχτιμηθεί σωστά αν δεν δούμε την επίδραση που είχε μέσα στο ίδιο το κίνημα. Αυτό θα το κάνουμε σε επόμενο άρθρο, όταν θα εξετάσουμε την εξέλιξη του εργατικού κινήματος και την πορεία του μέχρι τη σύγχρονη εποχή. Εκείνο που θα θέλαμε να δείξουμε εδώ είναι ότι η θεωρία του Μάρξ ήταν μια συνολική εξέταση και κριτική της άστικής κοινωνίας. Έχοντας υπόψη τα κεντρικά της συμπεράσματα η επίδραση της πάνω στο ίδιο το εργατικό κίνημα είναι καθόλου παράξενο φαινόμενο.

Στο επόμενο: Το Ρωσικό κίνημα του 19ου αιώνα.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΣΒΕΛΑΤΑ

ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Ο κ. Άβέρωφ δήλωσε πως η Ελλάδα είναι έτοιμη και πυρηνικά όπλα να αποκτήσει για να προασπίσει την εθνική της ανεξαρτησία. Η δήλωση θα έχει, φαντάζομαι, προκαλέσει πολλή ικανοποίηση και εύφορα ανάμεσα σ' ορισμένους ηγέτες της άριστερας, που ζητούσαν πυρηνικά όπλα... Έτσι ένα «λαϊκό» αίτημα μπαίνει σε πορεία επίλυσης του.

Η ΠΡΟΙΚΑ

Η επιτροπή προσφύγων ζήτησε πριν λίγες μέρες από την κυβέρνηση να προικοδοτήσει τις άπορες προσφυγοπούλες. Φαίνεται ότι η επιτροπή πάει να μετατραπεί σε φιλανθρωπικό σύνδεσμο γεροντοκόρων που πιστός στις παραδόσεις και τα ήθη του λαού μας δεν ξεχνά ούτε και τον ώραίο θεσμό της προίκας ούτε και την ανάγκη των άπορων κορασιδών να παντρευτούν. Και αφού όλοι σε τούτο τον τόπο παντρεύονται από οικονομικά κίνητρα, σωστά η επιτροπή προσφύγων ζήτησε προικοδότηση. Ήδη έχει καταρτιστεί κατάλογος από την επιτροπή, που εισηγείται από ποιά αντικείμενα αποτελείται μια κατάλληλη προσφυγική προίκα: Δύο δωμάτια χαμηλού κόστους στην Ανθούπολη ή τη Τσιακιλερή, 2 ζεύγη σεντόνις (διπλού κρεβατιού), μαξιλαροθήκες, ένα μπρίκι του καφέ, μια μαγειρίσα κ.ά.

Η στήλη εισηγείται στην επιτροπή να πάρει στα σοβαρά το ρόλο της και να αρχίσει να κάμνει κεντήματα και να πλέκει τρικά. Έτσι θα υποβοηθεί το σχέδιο της προικοδότησης.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Τελικά θα γίνει η συζήτηση του Κυπριακού στη Βουλή, μετά από τη γνωστή καθυστέρηση. Πολλοί βέβαια ίσως δυσαρεστηθούν, όμως υπάρχουν και πιο σοβαρά θέματα σ' αυτό τον τόπο από το «χρυσό παπούτσι» του Καϊάφα και το βιαστή δολοφόνο και άφαντο Τζούου...

Η ΚΙΝΑ

Ο Φέγκ φαίνεται ότι έχει επικρατήσει ύστερα από τη σύλληψη «αντιφρονούντων» στοιχείων μεταξύ των οποίων και η σύζυγος του Μάο κ. Τσιγκ Τσιγκ, που όπως αναγράφεται σ' εφημερίδες τοίχου στο Πεκίνο, μεταξύ άλλων παρατυπιών που έκανε, βασάνιζε και το Μάο πριν πεθάνει...

Σκεφτόμουν να κάνω μια κριτική, για την όλη κατάσταση, φοβούμαι, όμως, μήπως κατηγορηθώ ότι υποπίπτω σε μικροαστικές εξάρσεις και πρόωρες κρίσεις...

Άς περιμένουμε λοιπόν τα γεγονότα.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

'Από τις βιομηχανίες ένδυσης

ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Σε υπόμνημά του στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο σύνδεσμος βιομηχάνων ειδών ένδυσης ζητά, ανάμεσα σε πολλά άλλα και τα εξής: (α) Να τερματισθεί ή μεταναστευση εργατριών στο εξωτερικό και να καταβληθεί προσπάθεια επιστροφής εκείνων των εργατριών που βρίσκονται στο εξωτερικό. (β) Να συνεχισθεί ή παροχή των προσφυγικών επιδομάτων σε όσους πρόσφυγες εργάζονται και να αποκόπτονται τα ωφέλημάτα σε όσους αρνούνται να αναλάβουν εργασία.

Τα αίτήματα πουτα των βιομηχάνων δείχνουν δυο πράγματα. Πρώτο, τή διάθεσή τους να μεταχειρίζονται τους εργάτες σαν όντα χωρίς κανένα δικαίωμα και δεύτερο τήν παραδοχή των ιδίων πως τὰ ημερομισθία που προσφέρουν είναι πολύ χαμηλά, αλλά δεν έχουν καμμία διάθεση να τὰ αυξήσουν. Αλλά ως εξετάσουμε τὸ τί ζητούν ξεχωριστά.

Ένός αρχικά ή κοινωνία

μας αρνιόταν δουλειά στους εργάτες, παρ' ὅλο τὸ χαμηλόμισθο των μισθών, και τους έστελνε όπου μπορούσε στο εξωτερικό για να αποφευχθεί ή δξυση των ταξικών σχέσεων, τώρα ξετσίπωτα οί βιομηχανοί ζητούν τήν επιστροφή τους και τὸν εξαναγκασμό τους από τὸ κράτος, να δουλέψουν για χάρη των Βιομηχάνων με εξευτελιστικούς μισθούς. Δηλαδή, τὸ τί λένε οί βιομηχανοί είναι: ὅτι αὐτοί οί ἄνθρωποι κα-

νένα δικαίωμα δεν έχουν, και ὅτι πρέπει να εξαγονται και να επιστρέφουν ανάλογα με τις προοπτικές κερδών των βιομηχανιών.

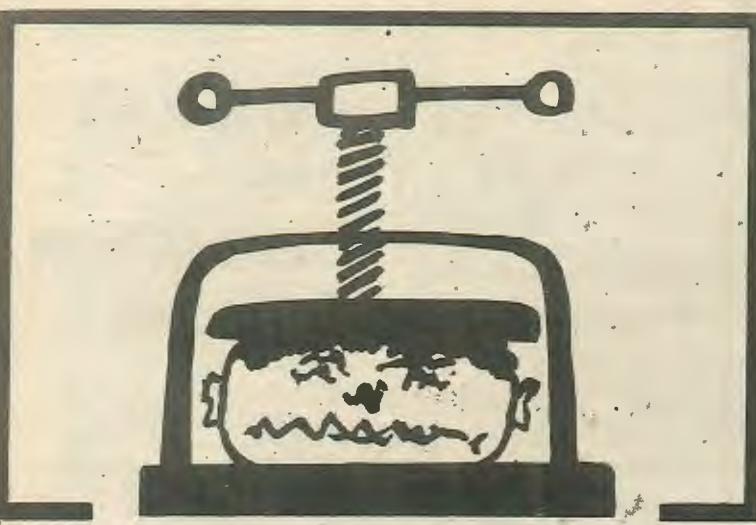
Έξ ἴσου εξωφρενικό είναι και τὸ δεύτερο τὸς αίτημα. Να τιμωρούνται, απαιτούν, ὅσοι πρόσφυγες εργάτες αρνούνται να αναλάβουν εργασία με τήν αποκοπή του προσφυγικού τους επιδόματος. Όσοι και ὅσες δηλαδή, αρνούνται να εργασθούν για τις 6-8 λίρες τή δοσάδα που

δίδουν οί εργοδότες στις βιομηχανίες ένδυσης να καταδικάζονται, να πεθάνουν από τή πείνα. Προτείνουν, επίσης, να μὴ αποκόπτεται τὸ επίδομα ὅσων πιάνουν δουλειά. Η «άνθρωπιστική» τους τούτη εισήγηση, που ή προσπάθειά τους να ανταμειφθούν οί «ἄξιοι», αποκαλύπτει και τή δική τους παραδοχή, πως οί μισθοί που προσφέρουν είναι τόσο χαμηλοί που οί εργάτριες δεν θέλουν να δουλέψουν. Και ζητούν ουσιαστικά

από τὸ κράτος να τὸς ἐπιχορηγήσει.

Όλα, πουτα δείχνουν εξωφρενική παχυδερμία. Οί βιομηχανοί προσπαθούν να καθηλώσουν τὸς εργάτες σε ἐπίπεδα μισθών πείνας. Η κατάσταση δείχνει πως ή ταξική δξυση δεν μπορεί πιά να αποκρυβεί. Η νέα επίθεση τὸς κεφαλαίου ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων δεν μπορεί να γίνει ανεκτή. Οί εργάτες θα διεκδικήσουν τὰ δικά τὸς.

οι μαθητες μας γραφουν...

ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

"Ενα οποιοδήποτε κομμάτι μιας κοινωνίας που αποτελεί κατά κάποιον τρόπο μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη οντότητα πρέπει να οργανώνεται για να διεκδικεί τὰ δικαιώματά του. Αυτό προϋποθέτει: μια συνδικαλιστική οργάνωση ή ὅποια θα εργάζεται: πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση. Η μαθητική νεολαία διαθέτει τις προποθέσεις αλλά δεν διαθέτει: μια συνδικαλιστική οργάνωση.

Επομένως αὐτὸ στερεί τήν μαθητική νεολαία από ένα ὄργανο τὸ ὅποιο θα πρωτοί και θ' αγωνίζεται: γι' αὐτὰ τὰ δίκαια. Μία μαθητική συνδικαλιστική οργάνωση είναι ἀναντικατάστατη. Τὸ λέμε αὐτὸ γιατί υπάρχει ή λανθασμένη ἐντύπωση — ὅπως από τήν πλευρά των καθηγητῶν — ὅτι: ένα σώμα που έχει ἀρμοδιότητα πάνω στη

προβολή και στην ἐπίλυση των μαθητικών προβλημάτων είναι: ὁ Σύνδεσμος Γονέων τὸς κάθε σχολείου. Ο Σύνδεσμος Γονέων μπορεί να βοηθήσει: για τήν ἐπίλυση των προβλημάτων των μαθητῶν. Οί Σύνδεσμοί Γονέων, ὅμως, έχουν διάφορα μειονεκτήματα. Ἐκτός από τὸν τοπικό και ἀπομονωμένο τους χαρακτήρα δεν εκφράζουν, οὔτε τὸς μαθητές, αλλά οὔτε και τήν πλειοψηφία των γονιῶν. Αὐτὸ γιατί: ένας εργαζόμενος γονιός δεν έχει τήν ἐλεύθερη ὄρα ή, δεν θέλει: να σπαταλήσει: τή λίγη ἐλεύθερή του ὄρα στις συνεδρίες των Συνδέσμων Γονέων. Ἀποδεικνύεται: λοιπόν ὅτι: δεν υπάρχει κανένα σώμα που να αντιπροσωπεύει: τήν μαθητική νεολαία.

Η οργάνωση των μαθητῶν σε μια συνδικαλιστική και ἀ-

κόμα σε μια πολιτική οργάνωση, δεν πρέπει να βλέπεται: σαν ἀνταρσία ή σαν κάτι τὸ ἐπιπόλαιο και τὸ ἐξτρεμιστικό. Ἀγίθετα είναι: κάτι τὸ θετικό και τὸ δημιουργικό. Ἀπλούστατα είναι: ή θα πρέπει να είναι ή φυσική διέξοδος τῆς ἐνεργητικότητας των μαθητῶν.

Φυσικά μερικοί φοβούνται τήν οργάνωση των μαθητῶν για εὐκολονόητους λόγους. Προσπαθούν ἔτσι να ἀποπλανήσουν τὸς μαθητές και να καναλιάρουν τήν ἐνεργητικότητά τους σε ἄλλους ἀρνητικούς τομείς. Ποιοί είναι αὐτοί, είναι: εὐκολο να τὸ μαντέψετε. Ἀπλῶς κοιτάξτε γύρω σας. Δεν θ' ἀργήσετε να τὸς δῆτε. Τὸ παράξενο ὅμως είναι: ὅτι αὐτοί που παρασύρουν τὸς μαθητές ἔμμεσα ή ἄμεσα σ' αὐτοὺς τὸς τομείς είναι οί ἴδιοι: που μιλοῦν για

τήν ἐπιπολαιότητα και τήν πνευματική ἀνικανότητα των μαθητῶν. Σ' αὐτοὺς οί μαθητές πρέπει να ἀναγνωρίσουν τὸς ἔχθους τὸς.

Υπάρχει και μια τρίτη και πιο σοβαρή ἀποψη. Αὐτή στηρίζεται στο γεγονός ὅτι ή προ-πραξικοπηματική δράση των μαθητῶν κάθε ἄλλο παρά ἐποικοδομητική ήταν. Φτάνουν ἔτσι: στο συμπέρασμα ὅτι μια μαθητική οργάνωση μπορεί εὐκολο να παρασυρθή και να χρησιμοποιηθῆ για ξενοκίνητους σκοπούς. Και γι' αὐτὸ ὑπάρχει ή ἀπάντηση. Η ἐνεργητικότητα των μαθητῶν, εἶχε θρεθῆ σε ένα ἀδιέξοδο μπροστά σ' ένα σωρὸ από ἀντιδραστικούς κανόνες και μπροστά σε μια παιδεία που καλλιέργησε και καλλιεργεί τὸν σωβινισμό. Ἐτσι ένα μέρος των μαθητῶν ἀντι να οργανωθεί και να πολεμήσει σω-

στά αὐτή τήν κατάσταση θρηκε καταφύγιο στα συνθήματα τὸς σωβινισμού και τὸς φασισμού. Γι' αὐτὸ δεν φταίνε οί μαθητές αλλά ή παιδεία. Γι' αὐτὸ ὁ συνδικαλισμός των μαθητῶν δεν πρόκειται να πάρη στραβὸς δρόμους, γιατί ἀπλούστατα θα πάει κόντρα στους θεσμούς που προωθοῦν αὐτοὺς τὸς στραβὸς σωβινιστικούς δρόμους και δὲ θα πέσουν θύματα αὐτῶν. Ἐπίσης ή πείρα τὸς πραξικοπήματος — εἰσβολῆς είναι πολὺ ὀδυνηρή για να ἐπιτρέψη τήν ἐπανάληψη σ'

αὐτὸς τις κατευθύνσεις. Στο ἄρθρο αὐτὸ μιλήσαμε για τήν ἀναγκαιότητα τῆς οργάνωσης των μαθητῶν.

Για τὸν τρόπο οργάνωσης θα μιλήσουμε σε ἐπόμενο ἄρθρο.

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ο ΜΑΟ

Συγγραφείς,

Θάθελα να σας γράψω και εγώ δυό λόγια πάνω στο άρθρο σας για τον Μάο, στο προηγούμενο τεύχος της «Εκφρασης» (15).

Όμολογώ ότι το άρθρο με ευχαρίστησε, όχι γιατί συμφωνώ απόλυτα με το περιεχόμενό του, αλλά από το γεγονός ότι ελεύθερα και θαρραλέα η «Εκφραση» εκφράστηκε πάνω σε ένα επίκαιρο γεγονός — τον θάνατο του Μάο — έχω κι' αν αυτό ήταν κόντρα στο γενικό ρεύμα της μυθοποίησης του Κινέζου ήγέτη. Πιστεύω πως είναι υποχρέωση κάποιου επαγγελματικού κινήματος να λέει τα πράγματα όπως τα βλέπει, χωρίς φόβο και πάθος αλλά μετά από έρευνα και ανάλυση. Γι' αυτό πάνω στο θέμα αυτό διαφωνώ με τον επιστολογράφο που αναφέρεται στο ίδιο άρθρο (Σοσιαλιστική Έκφραση, αρ. φύλλον 16, σελ. 5) και που λگو — πολύ (αν κατάλαβα σωστά), ζητά να μην εκφράσουμε αυτά που πιστεύουμε, γιατί διεξάγουμε σήμερα εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα και δεν πρέπει να θυμώσουμε αυτούς που είναι «δυναμει σύμμαχοί» μας.

Αντίθετα, η άποψή μου είναι ότι θα πρέπει η «Εκφραση» να διευρύνει τις αναλύσεις της και σε χώρους που μέχρι σήμερα μάς φαίνεται ότι αποτελούνται ταμπου. Γιατί πέρα από τα «ρεφορμιστικά» κομμουνιστικά κόμματα της δυτικής Ευρώπης, υπάρχει και το τεράστιο θέμα των διαφορών του κομμουνιστικού κινήματος με το οποίο πρέπει απαραίτητα να ασχοληθεί η «Εκφραση», σαν δεγανό μιας πρωτοπόρας νεολαίας. Υπάρχει ακόμα και το καινούριο θέμα της Κύπρου. Οι συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις σ' αυτό τον τόπο. Χωρίς να ακούεται καμμία φωνή. Χωρίς να γίνεται καμμία βαθειά ανάλυση. Όλα αυτά είναι αποσιωδημένα σημαντικά και αναγκαία για να πάει αυτός ο τόπος μπροστά. Πιστεύω πως χρειάζομαστε απαραίτητα τον διάλογο σ' αυτό τον τόπο για να βρούμε από αυτή την πολιτική αποτελεσματώση.

Έτσι από αυτή την σκοπιά βλέπω το άρθρο για τον Μάο θετικό και εποικοδομητικό. Πράγμα που δείχνει και τις ελλείψεις μας γιατί είναι ένα μόνο χελιδάκι. Και πάνω σ' αυτό το θέμα, ο επιστολογράφος που αναφέρεται πιο πάνω έχει δίκαιο. Χρειάζεται περισσότερη και πιο ταχτική ανάλυση. Για να μην μένουν μερικές θέσεις που παίρνει η «Εκφραση» ξεκρέμαστες.

Ελπίζω πως με το άρθρο αυτό θα ακολουθήσουν και άλλες πιο ταχτικές αναλύσεις σε «επιμίνδονους» τομείς.

Συγγραφικά
Π. Χ.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΕ

Ο Έρανος της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ για ενίσχυση του αγώνα της Ισπανικής Νεολαίας ενάντια στο φασισμό, συνεχίζεται με επιτυχία. Η έπαρχια Λευκωσίας έχει ήδη καλύψει 40% του στόχου της των £100 εν ώρι άλλες έπαρχιες άρχισαν να κινούνται δραστήρια για την κάλυψη του δικού τους στόχου. Ακόμα δεν έχουμε στοιχεία για αυτές τις έπαρχιες.

Σχετικά με τον έρανο η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ έχει κυκλοφορήσει αυτοκόλλητα που πωλούνται προς 250 μίλες (μίνιμουμ). Τα αυτοκόλλητα διατίθενται στα κατά τόπους γραφεία της ΕΔΕΝ.

Στη Λευκωσία και τη Λεμεσό προγραμματίζονται συγκεντρώσεις για την ανάλυση του προβλήματος της Ισπανίας και της σημασίας τους με όμιλητές στελέχη της ΕΔΕΝ. Λεπτομέρειες για τις συγκεντρώσεις θα δοθι άργότερα.

Έν τω μεταξύ καλούμε όλους τους δημοκράτες που ενδιαφέρονται για τον αγώνα του Ισπανικού λαού να συνεισφέρουν γενναϊόδωρα για την ενίσχυση της Ισπανικής Σοσιαλιστικής Νεολαίας.

- ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ!
- ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΙΣΠΑΝΙΑ!

ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

νεται και φορολογική άμνηστία για να τα επαναφέρουν!) επιδιόχονται στην κερδοσκοπία με δάνεια και εγγυήσεις του κράτους, ενώ ταυτόχρονα παριστάνουν και τους «πληγέντες».

Είτε το θέλουμε είτε όχι το όλο θέμα είναι κοινωνικό και πολιτικό. Όλοι οι φορολογικοί νόμοι σ' όλοκληρο τον κόσμο αποδειχνοται φιάσκο, γιατί όπως είπαμε πιο πάνω, οι κεφαλαιοκράτες πάντα βρίσκουν τρόπο να διαφεύγουν. Έτσι και η αξία του νέου νομοσχεδίου δεν μπορεί παρά να είναι μόνο θεωρητική. Έκείνο που έχει σημασία

είναι πώς, με τις ύφιστάμενες οικονομικές δομές, δεν μπορεί να λυθεί το θέμα με γνώμονα τη κοινωνική δικαιοσύνη και τη στράτευση των οικονομικών πόρων για τον αγώνα. Θα προχωρήσουμε τότε μόνο προς την κατεύθυνση τούτη, αν υπάρξει κρατικοποίηση του εισαγωγικού — εξαγωγικού εμπορίου, βασικών τομέων της οικονομίας.

Τότε μόνο το πρόβλημα της φοροδιαφυγής θα περιοριστεί και μια κάποια μορφή κοινωνικής δικαιοσύνης θα υπάρξει. Μια τέτοια πολιτική είναι αναγκαία προϋπόθεση για την διεξαγωγή του απελευθερωτικού αγώνα, που τώρα βρίσκεται μπροστά στον Κυπριακό λαό.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ:

Η ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

«Η Παλαιστινιακή Έπανάσταση δέχεται σήμερα την πιο άγρια επίθεση από τον ιμπεριαλισμό και τα δργανά του.

Το Συριακό καθεστώς συνεχίζοντας την γραμμή υποστήριξης των φαλαγγιτών, επιτίθεται αυτή την στιγμή με τεράστιες στρατιωτικές δυνάμεις ενάντια στους Παλαιστίνιους και στους Άριστερους του Λιβάνου. Οι άλλες αντιδραστικές Άραβικές κυβερνήσεις επιδιόχονται σ' ένα παιχνίδι δημαγωγίας και κωλυσιεργίας, βοηθώντας έτσι το ντζιμιο της Παλαιστινιακής και Λιβανέζικης Έπανάστασης.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ καταδικάζει ανεπιφύλακτα την Συριακή εισβολή και την ιμπεριαλιστική συνωμοσία σε βάρος του Λιβάνου και τάσσεται στο πλευρό των Παλαιστίνιων και των Λιβανέζων Άριστερών. Πιστεύει πως οι Λαοί των Άραβικών χωρών είναι στο πλευρό της επανάστασης και θα βρουν τρόπους να άπυταχθούν στην προδοσία των αντιδραστικών κυβερνήσεων τους.

Ο Κυπριακός λαός, και ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι και οι νέοι, μετά τις εμπειρίες του φασιστικού πραξικοπήματος της 15ης του Ιούλη, της τούρκικης εισβολής και της προσφυγιάς, στέκει ενεργά δίπλα στους Παλαιστίνιους και τους Λιβανέζους συντρόφους και είναι έτοιμος για κάθε προσφορά στον αγώνα τους. Γιατί ο αγώνας είναι κοινός, αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ καλεί τον Κυπριακό λαό, τις πολιτικές του δργανώσεις καθώς και την Κυπριακή Κυβέρνηση, να υποστηρίξουν ξεμπρακτα και ούσιαστικά τον αγώνα του Παλαιστινιακού και του Λιβανέζικου λαού, που περνά αυτή την στιγμή από κρίσιμες φάσεις.

Κάθε τηλεγράφημα συμπαράστασης, κάθε ανακοίνωση, κάθε άνοιχτή τοποθέτηση πάνω στο πρόβλημα, έχει αυτή την στιγμή άνεχτιμήτη αξία για τους αγωνιστές του Λιβάνου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1976

αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.